

เจาะลึก Technical ตอน ว่าด้วยแนวโน้ม 2 (Trend)

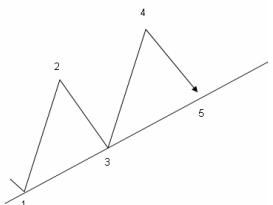
ฉบับที่แล้ว เรายุดคุยกันถึงลักษณะแนวโน้มราคา ซึ่งแบ่งเป็นก้ามใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ แนวโน้มขาขึ้น (**Up Trend**) , แนวโน้มขาลง (**Down Trend**) และแนวโน้มออกด้านข้าง (**Sideways**) ส่วนจะจัดกลุ่มแบบไหนถ้าเจอลักษณะของ **Higher High, Higher Low** หรือเจอ **Lower High, Lower Low** ถ้าจำไม่ได้รีบย้อนกลับไปอ่านฉบับที่ 9 ก่อนนะครับ

นอกจากนั้นในช่วงท้าย เรายังถึงการสร้าง เส้นแนวโน้มขาขึ้น (**Up Trend Line**) ที่ใช้เป็นจุดรับหรือจุดเข้าซื้อ และสร้างเส้นขนาดมาช่วยในการกำหนดจุดขายไปแล้ว ฉบับนี้ จะมาดูการทำกำไร ในภาวะตลาดลักษณะอื่น กันบ้างครับ

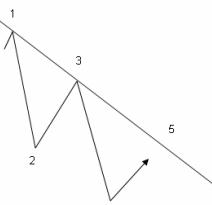
เส้นแนวโน้มขาลง (**Down Trend Line**)

มีวิธีการสร้างคล้ายกับการสร้างเส้นแนวโน้มขาขึ้น คือเลือกจุด 2 จุดที่อยู่ที่ติดกัน ลากเส้นเชื่อม เพียงแต่ เส้นแนวโน้มขาขึ้น จะใช้จุดต่ำสุด **แต่เส้นแนวโน้มขาลงจะใช้จุดสูงสุด**

เพื่อกันงง ดูจากรูปเปรียบเทียบด้านล่างเลยดีกว่าครับ

(Up Trend Line)

(Down Trend Line)

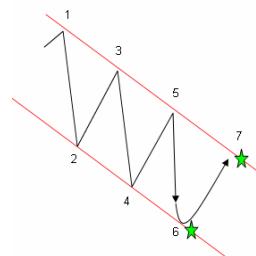
จากรูป จะเห็นว่า จุด 1 และ 3 ที่ใช้ลากนั้น จะเป็นจุดยอดคนละฝั่งกันในแนวโน้มขาขึ้นและขาลง ที่ต้องใช้จุดคนละฝั่งกันส่วนหนึ่งเป็นเพราะ ในแนวโน้มขาขึ้น ตลาดเคลื่อนไปด้วยอิทธิพลจากแรงซื้อ เรายากตัวยิ่งจุดต่ำสุด เพราะเป็นจุดที่ราคาลดลงมากทำให้มีคนตัดสินใจเข้ามาซื้อมากพอ จนทำให้ราคากลับตัวขึ้น ส่วนในแนวโน้มขาลง ก็เป็นไปในลักษณะตรงกันข้ามกัน

ถัดมาเกี๊ยว รอตูนย้ำสำคัญของเส้นที่เราลาก โดยหากราคาขึ้นมาที่จุด 5 แล้ว มีแรงขาขึ้นทำให้ราคาปรับตัวลดลงมา แสดงว่า เส้นแนวโน้มขาลงที่เราสร้างนั้นมีนัยสำคัญ (ยิ่งราคาขึ้นมาแล้วย่อตัวที่เส้นนี้หลายครั้ง นัยสำคัญของเส้นก็จะยิ่งมาก)

ควรนี้พอยเราราได้เส้นที่มีนัยสำคัญแล้วจะทำกำไรได้อย่างไร ก็ไม่ยากครับ คล้ายๆ ตอนขาขึ้น คือ

1. สร้างเส้นตรงอีกเส้น ที่ขานกับเส้นแนวโน้มขาลงที่เราสร้างได้ และพิจารณาแล้วว่ามีนัยสำคัญ
2. ให้วางเส้นขนาดนั้นไว้ได้เส้นเดิม ตรงจุดต่ำสุด ที่อยู่ร

ห่างจากเส้นแนวโน้มขาลง มาตรฐานตัวอย่าง กันครับ

จากรูป พอยเราราได้เส้นแนวโน้มขาลงที่มีนัยสำคัญ และมีเส้นขนาดแล้ว (รู้ได้เมื่อราคาผ่านจุดที่ 5) ควรนึ่งมารอครับ รอมาบ้างซือที่จุดที่ 6 โดยจะคาดหวังที่จะไปขายตรงจุดที่ 7

กรณีศึกษา

ผมนั่งหาหุ้นมาเป็นตัวอย่างอยู่นานเลยครับ เพราะตอนนี้ส่วนใหญ่ จะเปลี่ยนกัยเป็นแนวโน้มขาขึ้นไปกันหมด เลยขอใช้ตัวอย่างเก่าๆ นะครับ

ตัวอย่างกราฟ SCC ช่วงกลางปีที่แล้ว

1. เริ่มจากการลากเกตก่อน เราจะพบลักษณะการเคลื่อนที่ของราคามีท่า Lower High, Lower Low คือจุด 1 2 3 และ 4 โดยขณะที่พอยราคากำลังปรับตัวเพิ่มขึ้นจากจุดที่ 4
2. ลากเส้นแนวโน้มขาลง โดยเชื่อมจุดที่ 1 และจุด 3
3. รอจนราคามาแตะเส้นแนวโน้มขาลง ที่จุดที่ 5 เป็นการยืนยันความมีนัยสำคัญของเส้นที่เราลาก
4. สร้างเส้นขนาด วางไว้ผ่านจุดที่ 2 และนั่งรอให้ราคามาแตะที่จุดที่ 6
5. ซื้อที่จุดที่ 6 และขายที่จุดที่ 7

จะพบว่าราคาไม่ลงมาให้ซื้อที่จุดที่ 8 อีกเลยแต่ที่เป็นแบบนี้ เพราะ จากจุดที่ 6 ไปจุดที่ 7 จะเห็นว่าในภาพย่อๆ ราคากลับพยายามทำ **Higher High, Higher Low** และเปลี่ยนจากแนวโน้มขาลงมาเป็นแนวโน้มขาขึ้น ดังนั้น จึงต้องทิ้งเส้นแนวโน้มขาลงเดิม และไปสร้างเส้นแนวโน้มขาขึ้นใหม่ เพื่อจับจังหวะการซื้อขายต่อไป ●

ยืนยันแนวโน้มด้วยปริมาณการซื้อขาย

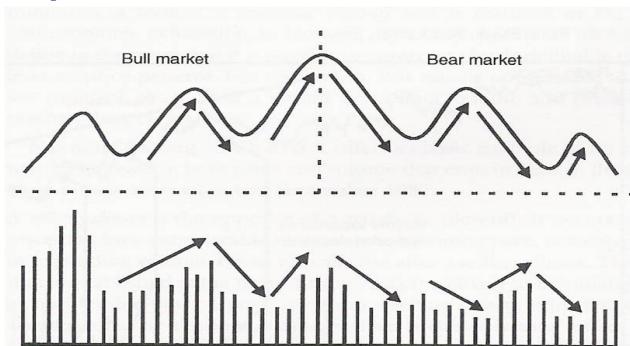
ในแนวโน้มขาขึ้น แรงซื้อควรจะต้องมากกว่าแรงขาย
เพื่อสนับสนุนการประมูล มีคนอยากซื้อมากก็ต้องยอมจ่ายแพงขึ้น
ผลักดันให้ราคาเพิ่มขึ้น ดังนั้นในแท่งราคาที่ปรับตัวขึ้น ปริมาณ
การซื้อขาย หรือวอลล์ จะต้องสูงกว่าแท่งราคาที่ปรับตัวลง

กลับกันกับในแนวโน้มชาลุง แรงชายมากกว่าแรงชี้อ
ดังนั้นแท่ร่าคาที่ปรับตัวลง จะมีปริมาณการซื้อขาย สูงกว่า

สรุปง่ายๆ ก็คือ ในแนวโน้มขาขึ้น วอลลุ่ม ควรเขียนลง โดยมีลักษณะใกล้เคียงหรือสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของราคา (ราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง) ส่วนในแนวโน้มขาลง วอลลุ่มควรเคลื่อนไหวสวนทางกับราคา (ราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง) งงใหม่ครับ ผสมรูปเป็นตารางง่ายๆ ด้านล่างแล้ว

	ราคาเพิ่ม	ราคากลต
แนวโน้มขาขึ้น	วอลุ่มเพิ่ม	วอลุ่มลด
แนวโน้มขาลง	วอลุ่มลด	วอลุ่มเพิ่ม

ลองดูภาพประกอบนะครับ

เหตุที่เป็นแบบนี้นั่นคือรับ ส่วนหนึ่งมาจากว่า ในแนวโน้ม
ชาชั้นนั้น นักลงทุนส่วนใหญ่มองว่าราคากุ้งปีกจุบันยังไม่สะท้อน
มูลค่าที่แท้จริง และน่าจะเคลื่อนที่ขึ้นไปยังปีกหมายราคาได้
ดังนั้น นักลงทุนที่มีสิทธิ์การลงทุนด้านระยะเวลาต่างๆ กัน ก็จะพากันเข้าซื้อ ราคาก็เพิ่ม และวุล่อมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ต่อมาเมื่อราคากลีบสูงขึ้นมาถึงจุดหนึ่ง มุ่งมองต่อตลาดจะเปลี่ยนไป สำหรับหัวนักลงทุนที่มีระยะเวลาการลงทุนสั้นหน่อย (เด่นรอบ) เมื่อเห็นราคายืนยาวต้าน (เส้นตรงที่เราลากขานกับเส้นแนวโน้มขาขึ้น) ก็จะทำการขาย ดังนั้นเรงชื่อจากนักลงทุนส่วนนี้จึงหายไป ทำให้เราเห็นราคาย่อตัวและวอลุ่มนิดลง

อย่างไรก็ต้องรอดูว่าราคากลับลงมาได้ระยะหนึ่ง จนมาถึงเส้น

แนวโน้มขาขึ้น นักลงทุนระยะสั้นก็จะกลับเข้ามาซื้อใหม่อีกรอบ ทำให้แรงซื้อเพิ่ม ราคาก็ยังตัวสูงขึ้น พร้อมๆ กับวอลุ่มที่เพิ่มขึ้น ส่วนในแนวโน้มขาลงก็ล้ายๆ กันคือนักลงทุนส่วนใหญ่ขาย วอลุ่มจะเพิ่ม จนถึงจุดหนึ่ง นักลงทุนระยะสั้นเลิกขายแต่จะกลับเข้ามาซื้อเพื่อเล่นรอบ ทำให้ราคาขับขึ้นและวอลุ่มลดลง ทั้งหมดนี้เป็นมุมมองโดยภายนอกนั่นคือรับ ยิ่งในกรณีศึกษาด้านล่าง จะยิ่งชัดเจนว่า ในช่วงจริงนั้น ราคากลับมาสูง อีกครั้ง ไม่ได้ไปด้วยกันหรือส่วนทางกันในทุกแท่งราคายิ่งสมบูรณ์แบบเหมือนทฤษฎี ดังนั้นการวิเคราะห์ ให้มองที่ภาพรวมครับ

กรณีศึกษา

ลองเพล็อกตัวป่าริมแม่น้ำเที่ยบกับราคากู้ครับ
ตัวอย่างกราฟ scc ช่วงปลายปีที่แล้วนั้นถึงปีนี้

